

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Handelsministeren er rede til at give de Oplysninger, som kan gives, og saa hurtigt som muligt, og jeg lader derfor Henstillingen gaa videre til min Kollega.

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle spurgte mig, om det vilde være muligt for Regeringen at give nogle Oplysninger om Grundene til de Skibsforlis, der har fundet Sted nu i den senere Tid. Det vil sikkert være meget vanskeligt at give saadanne Oplysninger i Almindelighed. Det er meget vanskeligt, naar disse Skibe sænkes, at sige, hvilke Aarsager der er til Sænkningen, om det skyldes Torpedering, Miner ovenfra eller nedenfra, Drivminer, eller hvad det er; jeg tror ikke, at man for ret mange af disse Skibes Vedkommende kan sige, hvordan Ulykken er sket. Jeg er enig med det ærede Medlem i, naturligvis, at naar det kan paavises med Sikkerhed, at der har fundet Torpedering Sted, saa maa der ske Henvendelse til det Lands Regering, som har foretaget Torpederingen, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at saadan Henvendelse vil ske gennem Udenrigsministeriet.

Det ærede Medlem omtalte saa den Situation, der vilde indtræde, naar vi engang her i Landet faar Prisfald paa Brændsel. Det ærede Medlem hævdede, at Forholdet da vilde stille sig meget vanskeligt for Importørerne, dersom de har fulgt Opfordringen til at sørge for at have store Lagre liggende, idet et saadant Prisfald da vilde medføre store Tab for dem. Jeg tror ikke, det Spørgsmaal kan løses paa anden Maade, end ved at der gennemføres et Importmonopol. Dette Forhold melder sig jo i øvrigt ikke alene for Brændselimportørerne, men ogsaa for Importørerne af Korn, Foderstoffer, Gødning o. s. v., og jeg tror, som sagt, man til sin Tid maa gennemføre et Importmonopol, saaledes at de paagældende til en vis Grad sikres imod at lide Tab. En saadan Ordning maa man forhandle om, tror jeg, for det er sikkert rigtigt nok, at der ellers vil opstaa nogen Fare for, at Lagrene bliver for smaa. Det ærede Medlem Hr. Hartel rejste ogsaa dette Spørgsmaal angaaende den indenlandske Produktion, men heroverfor tror jeg, det bliver vanskeligere at gennemføre en Prisgaranti. Jeg tror for øvrigt ikke, at Situationen vil stille sig saaledes paa dette Omraade som for Importørerne, man skulde det blive Tilfældet, maa man naturligvis gøre Forsøg paa at løse ogsaa det Spørgsmaal. Jeg ser i hvert Fald for Øjeblikket ikke nogen anden Udvej, end jeg her har antydnet.

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle spurgte mig dernæst, om jeg angaaende Fortrinsstillingen efter § 7 for de Laan, der stiftes til Fremstillingen af Brunkul og Tørv, i Produktion og Maskiner ogsaa havde forhandlet med Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg eller med Jurister. Jeg skal svare det ærede Medlem, at vi har ført direkte Forhandling med Justitsministeriet angaaende den juridiske Berettigelse i det, og dør er det godkendt. Jeg kan heller ikke se, at der sker noget over for Kreditorerne, for det, der sker her, er nemlig, at man faar oparbejdet en ny Produktion, og det er denne nye Produktion og de dertil anskaffede Maskiner og Redskaber, man giver Laan i; Kreditorerne faar Udpantningsret i disse Ting, men ikke i selve Ejendommen. At man for disse Varers Vedkommende saa har en Fortrinsret forud for Kreditforeningen, synes jeg egentlig ikke er urigtigt, ellers vilde Kreditforeningens Stilling blive langt gunstigere, end rimeligt er, gunstigere end før, saa jeg tror ikke, der sker nogen Uret over for Kreditforeningen paa dette Omraade. Jeg synes ikke engang, det tilnærmelsesvis er saa stort et Indgreb som ved Høstpantebreve, hvor der er Tale om en aarlig, normal Produktion; her drejer det sig jo om en udvidet Produktion, som der slet ikke kan være Tale om under normale Forhold, saa jeg tror, den Betænkelighed ikke har nogen Vægt.

Det ærede Medlem Hr. Hartel bad mig om Oplysninger om de Lagre af Brændsel, der findes i Øjeblikket, idet det vilde have Betydning for Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Det synes jeg nu ikke det har, for Lagrene i Øjeblikket er en Sag for sig, og deres Størrelse er naturligvis blevet paavirket af mange sammenstødende Omstændigheder. Men uanset, om der er Lagre nu til 1, 2, 3 eller 4 Maaneder, er Priserne for Brændselet og Vanskelighederne ved Tilførslerne blevet saa store, at sikkert ingen af os tør lade være med at anbefale en Animering til større Produktion af indenlandsk Brændsel i Forhold til tidligere. Og det er jo det, Forslaget her gaar ud paa.

Angaaende det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste, om Arbejdskraften til Fremstilling af Tørv og Brunkul her i Landet, er det min Opfattelse, at det næppe bliver nødvendigt at paalægge Tvangsarbejde i saa Henseende. De begrænsede Tilførsler, der kommer her til Landet, de Vanskeligheder, der opstaar ved den uhyre Fordyrelse af, hvad vi skal købe udefra, i Forhold til de Priser, vi faar for, hvad vi